

Wniebowstąpienie Pańskie

Kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, wielokrotnie ukazywał się swoim uczniom, o czym informuje nas Ewangelia. Po czterdziestu dniach Chrystus, unosząc się w górę, na oczach zaskoczonych uczniów, wstępuje do Domu Ojca. Wydarzenie te rozgrywają się niedaleko Jerozolimy, na Górze Oliwnej. Jest to miejsce wyjątkowe dla każdego chrześcijanina, to przecież tutaj Pan nasz odczuwał trwogę, pocił się krwawym potem, tu rozpoczęła się Jego męka. W momencie wstąpienia do nieba, Mesjasz objawia nam swoją chwałę pokazując, że jest prawdziwym Bogiem. W miejscu, w którym dokonały się te niezwykle wydarzenia, katolicy w roku Pańskim 378 wybudowali wspaniały kościół. Nie posiadał on dachu, aby przypominać wszystkim, jak wielkim wydarzeniem duchowym jest dla wierzących wniebowstąpienie Pańskie. W roku Pańskim 1530 muzułmanie przejęli kościół i zrobili z niego meczet, tak jest do dziś. W dawnych wiekach Uroczystość Wniebowstąpienia łączono z momentem zesłania na apostołów Ducha Świętego. Po raz pierwszy święto to pojawia się osobno około IV wieku i ma przypominać nam, że kiedy Jezus powraca do Ojca, tak naprawdę realizuje zapowiedzi proroków i swoją obietnicę złożoną uczniom. Ta zrealizowana obietnica wiązała się bezpośrednio z kolejną, a więc zesłaniem Ducha Świętego. Wstępując do Niebiańskiego Jeruzalem, Zbawiciel nie pozostawia nas samych. Jest nie tylko obecny wśród swojego świętego i katolickiego Kościoła, ale również w szczególny sposób tam, gdzie sprawowane są sakramenty. Tajemnica Bożej obecności na tym świecie pozwala nam nie tylko autentycznie spotkać Mistrza z Nazaretu podczas naszego życia (w Najświętszym Sakramencie, w którym nasz Pan jest realnie obecny) ale daje nam również nadzieję i jest wypełnianiem słów samego Jezusa „A oto ja jestem z wami aż do skończenia świata”. Chrystus wstępuje do nieba tryumfalnie, jako Pan życia i śmierci, Władca całego wszechświata, początek i koniec, prawdziwy Król królów i Pan panów. Pan Jezus wkracza do świata nadprzyrodzonego, tak różnego od rzeczywistości w

której żyjemy. Syn Boży powraca jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek. Oto wielka tajemnica naszej wiary, którą przekazuje nam Kościół – Święty Pan powraca do Ojca wraz z naturą ludzką. Przyjął ją, kiedy począł się z Ducha Świętego w łonie Najświętszej Maryi Panny. Dlatego wspaniałe zwycięstwo Chrystusa jest również naszym zwycięstwem, ponieważ poprzez swoje zbawcze czyny, Mesjasz podźwignął upadłą ludzką naturę. Wniebowstąpienie Pańskie, jak przypomina św. Augustyn, to również konkretne zadanie dla każdego z nas: W dniu dzisiejszym nasz Pan, Jezus Chrystus, wstąpił do nieba: podążajmy tam sercem razem z Nim. Augustyn odwołuje się do słów św. Pawła, który wzywał wszystkich wierzących: Jeśliście więc razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi.

[Wikary]